

Astăzi, Luni, 12 Ianuarie, 2026

Cinstirea Sfintei Icoanei a Maicii Domnului „a Imnului Acatist”; Sf. Mc. Tatiana, diaconița; Sf. Mc. Eutasia; Cinstirea Sfintei Icoanei a Maicii Domnului „Cea care alăptează” (*Ga-laktotrofousa*)

Evrei 11

¹⁷ Prin credință l-a adus Avraam pe Isaac spre jertfă atunci când a fost pus la încercare; el, cel ce primise făgăduințele, îl aducea spre jertfă pe singurul său născut,

¹⁸ el, cel căruia i se spusese că **numai cei din Isaac se vor numi urmașii tăi!**

¹⁹ El a socotit că Dumnezeu putea are chiar să învie pe cineva din morți; drept aceea, el l-a primit înapoi, dar și'n prefigurare¹.

²⁰ Prin credință și'n vederea celor viitoare i-a binecuvântat Isaac pe Iacob și pe Esau.

²¹ Prin credință i-a binecuvântat Iacob, când a murit, pe fiecare din fiii lui Iosif, și s'a închinat reze-

mându-se pe vârful toiagului său.

²² Prin credință Iosif, spre sfârșitul său, a pomenit despre ieșirea² fiilor lui Israel și a dat porunci cu privire la osemintele sale.

²³ Prin credință, când s'a născut Moise, a fost el ascuns de părinții săi timp de trei luni, căci l-au văzut prunc frumos; și nu s'au temut de porunca regelui.

²⁴ Prin credință Moise, când a crescut mare, n'a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,

²⁵ alegând ca mai bine să'ndure laolaltă cu poporul lui Dumnezeu decât să aibă desfătarea păcatului cea trecătoare;

²⁶ mai mare bogăție decât comorile Egiptului a socotit el ocară lui Hristos³, fiindcă se uita'nainte,

¹ Subliniere importantă pentru simbolismul Vechiului Testament, ale cărei evenimente reale au și o valoare parabolică. În cazul de față, învierea lui Iisus Hristos.

² = Exodul; eliberarea din robia egipteană.

³ Expresie citată din Ps 88, 50-51, unde se vorbește de ocară la care a fost supus

drept la răsplată.

²⁷ Prin credință a părăsit el Egiptul fără să se teamă de mânia regelui; ca și cum L-ar fi văzut pe Cel-Ne-văzut, a rămas neclintit.

²⁸ Prin credință a rânduit el Paștile și stropirea cu sânge, ca nu cumva Nimicitorul să-i atingă pe cei întâi-născuți ai lor⁴.

²⁹ Prin credință au trecut ei⁵ Marea Roșie ca pe uscat, în timp ce Egiptenii, încercându-se și ei, au fost înghițiți.

³⁰ Prin credință au căzut zidurile Ierihonului după ce timp de șapte zile-au fost înconjurat.

³¹ Prin credință Rahab desfrânata n'a pierit laolaltă cu cei nesupuși, fiindcă cu pace primise iscoadele.

Marcu 9

⁴² Iar celui ce-i va fi piatră de poticnire⁶ unuia din aceștia mici, care cred în Mine, mai bine i-ar fi dacă și-ar lega de gât o piatră de moară și s'ar arunca în mare.

⁴³ Și dacă mâna ta îți devine piatră de poticnire, taie-o; că mai bine-ți este să intri în Viață ciung decât să ai amândouă mâinile și să te duci

în gheenă, în focul cel nestins,

⁴⁴ unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

⁴⁵ Și dacă piciorul tău îți devine piatră de poticnire, taie-l; că mai bine-ți este să intri în Viață șchiop decât să ai amândouă picioarele și să fii azvârlit în gheenă, în focul cel nestins,

⁴⁶ unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

⁴⁷ Și dacă ochiul tău îți devine piatră de poticnire, scoate-l; că mai bine-ți este să intri în împărăția lui Dumnezeu cu un singur ochi decât să ai amândoi ochii și să fii aruncat în gheena focului,

⁴⁸ unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

⁴⁹ Că fiecare cu foc se va săra, așa cum orice jertfă se va săra cu sare⁷.

⁵⁰ Bună este sarea; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce o veți dregge? Aveți sare întru voi și trăiți în pace unii cu alții!"

Unsul (Hristosul) lui Dumnezeu.

⁴ = Ai Israelitilor.

⁵ = Israelitii.

⁶ Vezi nota de la Mt 5, 29.

⁷ După Legea Veche, prinoasele de pâine și carne trebuiau sărate înainte de a fi aduse la altar (cf. Lv 2, 13). Dacă sarea dă gust și conservă, focul purifică și sfințește (Iisus va boteza cu Duh Sfânt și cu foc, Mt 3, 11). Spre a deveni prinos plăcut lui Dumnezeu, omul trebuie să se purifice prin toate încercările pe care Creatorul i le trimite sau le îngăduie.

Marcu 10

¹ Și sculându-Se de acolo, a venit în hotarele Iudeii, de cealaltă parte a Iordanului; și mulțimile s'au adunat iarăși la El și El iarăși le învăța, după cum Îi era obiceiul.⁸

Tâlcuire

„Fiecare va fi sărat cu foc, după cum orice jertfă va fi sărată cu sare.” Mai înainte de asta, Domnul a vorbit despre faptul că fiecare trebuie să fie gata la toate felurile de jertfe și lepădare de sine, pentru a rămâne pe calea cea dreaptă. Chiar dacă ceea ce jertfim ne este scump ca lumina ochilor sau ca mâna dreaptă, jertfa trebuie adusă fără vreo șovăială; căci dacă îți va părea rău că faci jertfa, și ca urmare te vei abate de la calea dreaptă la cea nedreaptă, vei fi silit să pătimești veșnic în viața viitoare. Așadar, fă jertfa care te întristează aici, ca să scapi de chinurile de dincolo. Fără a fi curățit aici prin foc, este cu neputință a te mânui

de focul veșnic. Oricine vrea să fie mântuit trebuie să fie sărat cu foc, să treacă prin curățirea cu foc. Cu toții suntem datori, prin legea zidirii noastre, să ne aducem jertfă lui Dumnezeu; dar fiecare din noi este necurat. Așadar, trebuie să ne curățăm, pentru a face din noi înșine jertfe plăcute lui Dumnezeu. Dar când începi să te curățești, să smulgi patimile din suflet, te doare ca și cum ai fi ars cu foc. Această lucrare a curățirii de sine lăuntrice seamănă cu lucrarea focului ce curăță metalul. Metalul este nesimțitor. Dacă ar fi să capete simțire, ar simți și curățirea și arderea în același timp; așa se întâmplă și cu omul care se curăță pe sine. Trecând prin asta, se simte ca și cum ar fi mistuit cu totul de flăcări. Focul curățitor trece prin toate măduarele lui, așa cum sarea pătrunde ceea ce se sarează; și numai cel care se supune acestei lucrări devine jertfă adevărată, bineplăcută lui Dumnezeu. De aceea, oricine are neapărată nevoie să fie sărat cu foc, așa cum în Vechiul Testament orice jertfă se săra mai înainte de a fi adusă ca ardere de tot.⁹

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.